

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 139/2021
11.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву привредног друштва "FUDEKS" д.о.о. Београд, Балканска 47, кога заступа пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 5 У 15922/16 од 13.11.2020. године, са противним странкама Министарством грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије и привредним друштвом "Lukić tours" д.о.о. Уб, Браће Ненадовић 111, кога заступа пуномоћник Тони Чабрија, адвокат из ..., ..., у предмету билатералне дозволе за међународни јавни линијски превоз путника, у нејавној седници већа, одржаној дана 11.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке привредног друштва "Lukić tours" д.о.о. Уб за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом Управног суда, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије ради поништаја Билатералне дозволе за међународни јавни линијски превоз путника за домаћег превозника број 344-03-3229/2011-04 од 14.09.2016. године, ставом другим диспозитива, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, а ставом трећим диспозитива обавезан тужилац да заинтересованом лицу "Lukić tours" д.о.о. Уб на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 34.500,00 динара. Билатералном дозволом за међународни јавни линијски превоз путника за домаћег превозника број 344-03-3229/2011-04 од 14.09.2016. године, издатом од Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, тачком 1. диспозитива, домаћем превознику "Lukić tours" д.о.о. Уб дозвољено је одржавање линије Arandelovac (SRB) – Wien (A) на интернеру: Arandelovac (SRB) – Lazarevac – Stepojevac – Ub – Obrenovac – Beograd – autoput – Horgoš (SRB) Roszke (H) – Hegyeshalom (H)/Nickelsdorf (A) – Wien

(А); тачком 2. диспозитива, одређено да се дозвола издаје са роком важења од 14.09.2016. године до 05.06.2017. године; тачком 3. диспозитива, одређено да при обављању међународног јавног линијског превоза путника у аутобусу домаћег превозника мора да се налази оверена фотокопија уверења о оспособљености за обављање међународног јавног превоза и оригинал важеће дозволе за међународни јавни линијски превоз путника, као и одобрени прилози (ред вожње, ценовник и интернер), с тим да су ред вожње и ценовник одштампани уз ову дозволу и чине њен саставни део и да је скица интернера саставни део ове дозволе, дата у најмањој сразмери 1:3 5000 000, а зависи од превозног пута којим се одвија превоз путника на одређеној линији; тачком 4. диспозитива, одређено да је домаћи превозник дужан да међународни јавни линијски превоз путника обавља у складу са издатом дозволом, одобреним редом вожње, ценовником и скицом интернера, и тачком 5. диспозитива, одређено да је аутобусима којима се обавља међународни јавни линијски превоз путника дозвољен међународни превоз путника само између станица назначених у реду вожње.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде правила поступка које су од битног утицаја на решење ове управне ствари и повреде закона, подносилац захтева истиче да су наводи Управног суда о битним чињеницама контрадикторни и да стога побијана пресуда има недостатака због којих се не може испитати. Ово стога што суд најпре наводи да основ за издавање побијане дозволе представља решење туженог органа којим је "Lukić tours" д.о.о. Уб одобрена измена реда вожње на линији Аранђеловац – Беч од 18.08.2016. године, док у даљем образложењу наводи да је побијана дозвола донета по захтеву "Lukić tours" д.о.о. Уб који је поднет пре тога, односно 08.09.2011. године. Истиче да решење туженог органа којим је "Lukić tours" д.о.о. Уб одобрена измена реда вожње на линији Аранђеловац – Беч од 18.08.2016. године, може представљати основ за доношење дозволе само и једино у случају да је превозник "Lukić tours" д.о.о. Уб захтев за издавање дозволе поднео након доношења тог решења. Сматра да побијана дозвола није издата на основу реда вожње који је одобрен тек решењем од 18.08.2016. године, већ на основу решења од 25.07.2011. године, које је поништено пресудом Управног суда У 10517/2011 од 28.06.2013. Понавља наводе тужбе да је оспорено решење – дозвола донета без захтева странке и да не садржи нити једну једину оцену било ког од елемената бонитета. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду, а тражи и накнаду трошкова поступка.

Противна странка Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије је доставила списе предмета, док одговор на захтев није дала.

Противна странка, привредно друштво "Lukić tours" д.о.о. Уб, у одговору на захтев предлаже да суд захтев одбаци као неблаговремен, а уколико то не учини да га одбије. Тражи и трошкове за одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев благовремен и неоснован.

Полазећи од одредбе члана 51. став 1. Закона о управним споровима, према којој се захтев подноси Врховном касационом суду у року од 30 дана од дана

достављања странци односно надлежном јавном тужиоцу одлуке суда против које се захтев подноси, Врховни касациони суд налази да је захтев за преиспитивање судске одлуке поднет благовремено у року прописаном овом одредбом, јер је, како то произлази из списка, захтев поднет путем поште препорученом пошиљком Врховном касационом суду дана 26.04.2021. године, а побијана пресуда је пуномоћнику подносиоца захтева уручена дана 25.03.2021. године.

Према разлозима образложења побијане пресуде, имајући у виду одредбе члана 20. став 1, члана 21. став 6, члана 22. став 1. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98... 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05... 68/15) и члана 11. Правилника о садржају елабората о економској оправданости успостављања линије, бонитету домаћег превозника и о начину одређивања домаћег превозника за успостављање линије у међународном јавном превозу путника („Службени лист СРЈ“, бр. 19/00 и „Службени гласник РС“, бр. 20/04 и 91/06) и стање у списима предмета, правилно је тужени орган, по оцени Управног суда, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, на основу поднетог захтева домаћег превозника "Lukić tours" д.о.о. Уб од 08.09.2011. године, издао оспорену билатералну дозволу дана 14.09.2016. године и одлучио као у диспозитиву исте. Ово стога што је у спроведеном поступку утврђено да је у извршењу пресуде Управног суда III-4 У 18080/13 од 04.03.2016. године, решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Сектора за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја број 344-03-6520/2009-13 од 18.08.2016. године, усвојен захтев овог превозника и одобрена му измена реда вожње за линију Arandelovac (SRB) – Wien (A) у међународном јавном превозу путника, који представља основ за издавање оспорене билатералне дозволе, да је Савезно министарство за саобраћај, иновације и технологију Републике Аустрије овом превознику издало билатералну дозволу за део релације преко територије Републике Аустрије, а надлежни орган за послове саобраћаја Мађарске транзитне дозволе за део релације преко територије Мађарске, као и да је тужени орган у поновном поступку одлучивања по захтеву домаћег превозника "Lukić tours" д.о.о. Уб од 08.09.2011. године ценио све елементе бонитета овог превозника прописане чланом 11. Правилника о садржају елабората о економској оправданости успостављања линије, бонитету домаћег превозника и о начину одређивања домаћег превозника за успостављање линије у међународном јавном превозу путника. Управни суд је ценио наводе тужбе којима се истиче да је привредно друштво "Lukić tours" д.о.о. Уб било у обавези да након првог поништаја реда вожње поднесе захтев за издавање нове билатералне дозволе, а што није учинило, али је нашао да су без значаја за другачије одлучивање у овој правној ствари, имајући у виду утврђене чињенице: да је оспорена дозвола издата по захтеву "Lukić tours" д.о.о. Уб од 08.09.2011. године у извршењу пресуде Управног суда III-8 У 13663/15 (2012), те да се овде не ради о успостављању нове линије већ о линији за коју је по захтеву "Lukić tours" д.о.о. Уб од 01.12.2009. године, одобрена измена реда вожње решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектора за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја број 344-03-6520/2009-13 од 18.08.2016. године.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности које су могле бити од утицаја

на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које прихвата и овај суд.

Према одредби члана 20. став 1. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају („Службени лист СРЈ“, бр. 60/98... 4/00 и „Службени гласник РС“, бр. 101/05...68/15) међународни јавни линијски превоз путника обавља се у складу с међународним уговором као билатерални или транзитни превоз путника, на основу дозволе за међународни јавни превоз путника, коју издаје савезни орган надлежан за послове саобраћаја.

Одредбом члана 21. став 6. истог закона прописано је да савезни орган надлежан за послове саобраћаја, на основу елабората из става 5. овог члана и бонитета домаћег превозника, водећи рачуна о потребама привреде, броју потенцијалних путника, алтернативним видовима превоза, заштити животне средине и реалним могућностима да надлежни орган друге земље прихвати предлог за успостављање одређене линије, доноси одлуку да се надлежном органу друге земље предложи успостављање линије или доноси решење о одбијању захтева за успостављање нове линије.

Према члану 22. став 1. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају, савезни орган надлежан за послове саобраћаја доставља захтеве за издавање билатералне дозволе домаћем превознику за одређену линију, с прилозима (редом вожње, ценовником и скицом итинерера) надлежном органу земље из члана 21. став 6. овог закона, а према члану 23. став 1. истог закона савезни орган надлежан за послове саобраћаја, по пријему билатералне дозволе из члана 22. став 1. овог закона, поднеће захтев за издавање транзитне дозволе, са прилозима (редом вожње и скицом итинерера) надлежном органу земље преко чије територије се обавља транзитни превоз.

Одредбом члана 11. Правилника о садржају елабората о економској оправданости успостављања линије, бонитету домаћег превозника и о начину одређивања домаћег превозника за успостављање линије у међународном јавном превозу путника („Службени лист СРЈ“, бр. 19/00 и „Службени гласник РС“, бр. 20/04 и 91/06) прописано је да савезно министарство за саобраћај бонитет домаћег превозника одређује зависно од: уредности у извршењу законских обавеза; уредности и сталности одржавања већ успостављене линије у погледу поштовања реда вожње, ценовника и итинерера; квалитета и капацитета аутобуса; организације и квалитета пружања услуге у току превоза; кажњаваности од стране надлежних органа у СР Југославији и иностранству за повреду одредаба Закона о међународном превозу у друмском саобраћају, односно за повреду одредаба међународних уговора у области међународног превоза путника у друмском саобраћају; резултата пословања; дужине обављања међународног превоза; међународног угледа и чланства у међународним организацијама.

Како је у поступку утврђено да је у извршењу пресуде Управног суда III-4 У 18080/13 од 04.03.2016. године, решењем Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Сектора за друмски транспорт, путеве и безбедност саобраћаја број 344-03-6520/2009-13 од 18.08.2016. године, усвојен захтев превозника "Lukić tours" д.о.о. Уб и одобрена му измена реда вожње за линију Аранђеловац (СРБ) – Wien (А) у

међународном јавном превозу путника, а које решење представља основ за издавање оспорене билатералне дозволе, као и да је Савезно министарство за саобраћај, иновације и технологију Републике Аустрије овом превознику издало билатералну дозволу за део релације преко територије Републике Аустрије, а надлежни орган за послове саобраћаја Мађарске транзитне дозволе за део релације преко територије Мађарске, оспорена билатерална дозвола је, и по оцени Врховног касационог суда, након правилно спроведеног поступка по захтеву превозника "Lukić tours" д.о.о. Уб, издата правилном применом цитираних прописа.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, који су истицани и у тужби, али налази да су неосновани, прихватајући разлоге наведене у образложењу побијане пресуде.

Врховни касациони суд се приликом одлучивања посебно руководио тиме да пресуда Управног суда од 04.03.2016. године у чијем извршењу је издата предметна билатерална дозвола није донета по тужби подносиоца овог захтева за преиспитивање судске одлуке, нити је подносилац захтева тужбом оспоравао решење којим је одобрена измена реда вожње превознику "Lukić tours" и које је било основ за издавање билатералне дозволе, већ су претходни управни спорови у овој правној ствари вођени по тужбама домаћег превозника „Fenix GIZ“ Д.О.О. Јазовник. Подносилац први пут у захтеву за преиспитивање истиче да билатерална дозвола не садржи нити једну оцену било ког елемента бонитета, не наводећи конкретне разлоге који би довели у сумњу закључак надлежног органа да превозник "Lukić tours" испуњава све прописане елементе бонитета, па ови наводи не могу утицати на доношење одлуке о поднетом ванредном правном леку. Осим тога, подносилац понавља тужбени навод да је предметна билатерална дозвола издата без одговарајућег захтева превозника "Lukić tours", али се на тај разлог за поништај дозволе може позивати само странка којој је дозвола издата ако на то није накнадно или изричито пристала, а не треће лице – у овом случају подносилац захтева.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у првом ставу диспозитива ове пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18) одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде. Применом истих одредаба одлучено је као у ставу трећем диспозитива пресуде, јер одговор на захтев противне странке не садржи ништа ново у односу на податке у списима и садржину захтева, због чега није био од значаја за одлучивање.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 11.06.2021. године, Узп 139/2021

Записничар,
Драгица Вранић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић